

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **Městská část Praha 7**, se sídlem nábřeží Kpt. Jaroše 1000, Praha 7, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti: **Skanska Delta Project Company, s. r. o.**, se sídlem Křižíkova 682/34a, Praha 8, IČ 28396227, zastoupen Mgr. Ladislavem Štorkem, advokátem, se sídlem Platnéřská 191/4, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2013, sp. zn. S-MHMP 1567698/2012/OST/No, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 13. 6. 2013, č. j. MHMP 494466/2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 2. 2013, sp. zn. S-MHMP 1567698/2012/OST/No, ve znění opravného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 13. 6. 2013, č. j. MHMP 494466/2013, a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 7 ze dne 3. 9. 2012, č. j. MČ P7 26241/2012/OVT/Lub, sp. zn. MČ P7 8622/2012/OVT/ob.99, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 11 228 Kč.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhal svou žalobou zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 7 ze

dne 3. 9. 2012, č. j. MČ P7 26241/2012/OVT/Lub, sp. zn. MČ P7 8622/2012/OVT/ob.99. Tímto rozhodnutím byla umístěna stavba „NEC – administrativní budova“ na pozemcích parc. č. 2415/21, 2415/22, 2415/23, 2415/32, 341/1, 351, 2274/1, 2278/1, 2328/1 a 2415/1 na nároží křižovatky ulic Argentinská a Plynární.

V prvním žalobním bodu žalobce namítá, že v napadeném rozhodnutí je jako žadatel o vydání územního rozhodnutí označen neexistující subjekt.

Ve druhém žalobním bodu žalobce namítá, že výjimka ze stavební uzávěry, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, je nezákonná, a to z těchto důvodů:

- o udělení výjimky neprobíhalo řízení podle správního řádu a nebyla užita ustanovení o řízení před kolegiálním orgánem,
- v řízení o udělení výjimky nebylo s žalobcem jednáno jako s účastníkem řízení,
- územní rozhodnutí zahrnuje i jiné pozemky, než na které se vztahuje výjimka,
- jako žadatel je v rozhodnutí o udělení výjimky uveden neexistující subjekt,
- výjimka byla udělena jinému subjektu, než kterému bylo vydáno územní rozhodnutí.

Žalobce navrhuje, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí.

K podané žalobě se písemně vyjádřil žalovaný. Uvedl, že dovolává-li se žalobce v řízení o udělení výjimky ze stavební uzávěry aplikace ustanovení správního řádu o řízení před kolegiálním orgánem, není to na místě, neboť § 134 správního řádu začíná slovy „Nestanoví-li zvláštní zákon jinak...“. V daném případě stanoví jinak § 99 odst. 3 stavebního zákona. Rada obce v takovém případě postupuje podle stavebního zákona, nikoli podle správního řádu. Pokud jde o účastenství v řízení o výjimce ze stavební uzávěry, žalobce účastníkem takového řízení není. K dalším námitkám žalovaný konstatuje, že žádný právní předpis nestanoví, že žadatel o výjimku ze stavení uzávěry musí být totožný s žadatelem o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Závěrem žalovaný uvádí, že s ohledem na situování pozemků stavby nedojde k zásadnímu předurčení budoucího uspořádání území stavební uzávěry, neboli záměr neohrožuje účel stavební uzávěry.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

K žalobě podala své písemné vyjádření i osoba zúčastněná na řízení. Žalobce dle jejího mínění opírá nezákonnost napadeného rozhodnutí jen o nezákonnost rozhodnutí o

povolení výjimky. Žalobce však měl možnost toto rozhodnutí napadnout správní žalobou, což neučinil. Žalobce pro svou pasivitu nyní nemůže úspěšně napadat nezákonnost rozhodnutí o povolení výjimky s účinky pro napadené rozhodnutí. Argumentace žalobce o rozhodování kolektivního správního orgánu dle § 134 správního řádu neobstojí, neboť v daném případě se jako *lex specialis* uplatní § 70 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze. Žalobce se mylí i v tom, že měl být účastníkem řízení o povolení výjimky podle § 99 odst. 3 stavebního zákona. K námitce, že umísťovaná stavba zahrnuje i jiné pozemky, než jsou uvedeny v rozhodnutí o povolení výjimky, zúčastněná osoba uvádí, že není zřejmé, které konkrétní pozemky má žalobce na mysli. Nicméně z pozemku s parcelním číslem 2415/1 v katastrálním území Holešovice, který je v rozhodnutí o povolení výjimky uveden, byl geometrickým plánem ing. Věry Pohanové č. 1251-16/2008 ze dne 31. 10. 2008 oddělen pozemek s parcelním číslem 2415/32 v katastrálním území Holešovice, který je uveden v napadeném rozhodnutí. Konečně k námitce, že rozhodnutí o povolení výjimky nebylo adresováno společnosti Skanska, poukazuje zúčastněná osoba na znění § 73 odst. 2 správního řádu.

Při jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 17. 2. 2016, setrvali účastníci na svých návrzích i argumentech. Osoba zúčastněná na řízení zdůraznila, že rozhodnutí o výjimce zahrnuje všechny pozemky uvedené v rozhodnutí o umístění stavby, neboť došlo k rozdělení pozemků, které byly původně jmenovány v rozhodnutí o výjimce. Osoba zúčastněná na řízení dále uvedla, že jí již bylo vydáno stavební povolení.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Pokud jde o první žalobní bod, žadatel byl v napadeném rozhodnutí uveden tak, že u jeho obchodní firmy chyběl dodatek „a. s.“ a byla uvedena nesprávná adresa jeho sídla. Tyto nedostatky soud považuje za pouhé chyby v psaní, zřejmé nesprávnosti, které nebrání identifikaci daného subjektu, a nejsou proto způsobilé ovlivnit samy o sobě zákonnost rozhodnutí. Nadto tyto chyby v psaní byly následně napraveny opravným rozhodnutím.

Pokud jde o druhý žalobní bod, soud uvážil, že rozhodnutí Rady hlavního města Prahy o udělení výjimky ze stavební uzávěry ze dne 5. 8. 2008, sp. zn. S-MHMP 256755/2008, je v dané věci rozhodnutím podkladovým (subsumovaným) ve vztahu k rozhodnutí o umístění stavby, které mu podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přísluší přezkoumat („Byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví“). Soud se v tomto ohledu neztotožňuje s tvrzením osoby zúčastněné na řízení, že rozhodnutí

o výjimce ze stavební uzávěry mohl žalobce napadnout samostatnou žalobou. Rozhodnutí o výjimce ze stavební uzávěry totiž zpravidla nezakládá práva a povinnosti fyzických a právnických osob samo o sobě, ale až ve spojení s navazujícím aktem správního orgánu, kterým je rozhodováno o celém předmětu řízení. V případě rozhodnutí o výjimce ze stavební uzávěry se tak zpravidla nejedná o rozhodnutí, jež parametricky odpovídá požadavkům § 65 s. ř. s. a jeho samostatné přezkoumání tak bude zpravidla vyloučeno (obdobně srov. závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku č. j. 8 As 8/2011-66). V nyní posuzované věci bylo o právech a povinnostech osob rozhodováno až v navazujícím rozhodnutí o umístění stavby, a proto soudní přezkum připadá v úvahu až v souvislosti s tímto rozhodnutím.

Při posuzování podkladového rozhodnutí soud shledal, že podkladové rozhodnutí o udělení výjimky ze stavební uzávěry stanovené vyhláškou hlavního města Prahy č. 33/1999 Sb. hl. m. Prahy, je po věcné stránce nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Podle § 99 odst. 3 stavebního zákona *„příslušná rada může na žádost povolit výjimku z omezení nebo zákazu stavební činnosti podle územního opatření o stavební uzávěře, jestliže povolení výjimky neohrožuje sledovaný účel“*. Zákon zde jednak poskytuje správnímu orgánu možnost správního uvážení, jednak stanoví hmotněprávní podmínku, aby povolení výjimky neohrožovalo sledovaný účel stavební uzávěry. Z odůvodnění výjimky ze stavební uzávěry však v posuzované věci nelze vůbec seznat, jakými úvahami byl správní orgán při vydání rozhodnutí veden (tj. nijak není vysvětlena správní úvaha správního orgánu), ani se vůbec nezabývá zákonnou podmínkou neohrožení sledovaného účelu stavební uzávěry.

Závažná vada spočívající v nepřezkoumatelnosti podkladového rozhodnutí o udělení výjimky ze stavební uzávěry způsobuje nezákonnost návazného rozhodnutí o umístění stavby a zakládá důvodnost podané žaloby.

Byť je rozhodnutí o výjimce ze stavební uzávěry po věcné stránce nepřezkoumatelné, k jednotlivým dílčím námitkám žalobce týkajícím se procesních aspektů rozhodnutí o výjimce ze stavební uzávěry se vyjádřit lze a soud k nim konstatuje toto:

- k námitce, že o udělení výjimky neprobíhalo řízení podle správního řádu a nebyla užita ustanovení o řízení před kolegiálním orgánem, že obsah správního spisu předloženého žalovaným skutečně nedokladuje, že by o udělení výjimky probíhalo řádné řízení dle správního řádu včetně užití ustanovení o řízení před kolegiálním orgánem. Žalovaný i zúčastněná osoba poukazují na to, že užití § 134 správního řádu je vyloučeno speciálním zákonem, avšak každý z nich přitom poukazuje na jinou právní úpravu. Žalovaný uvádí, že § 134 správního řádu začíná slovy *„Nestanoví-li zvláštní zákon jinak...“*, přičemž § 99 odst. 3 stavebního zákona dle žalovaného stanoví jinak. S tímto závěrem se soud neztotožňuje. Ustanovení § 99 odst. 3 stavebního zákona vůči § 134 správního řádu nestanoví nic jinak – zcela mimoběžně se zněním § 134 správního řádu zavádí pravomoc rozhodovat o výjimce, stanoví k tomu příslušný orgán a stanoví podmínky pro vydání výjimky. Poslední věta § 99 odst. 3 stavebního zákona, podle níž se proti rozhodnutí o výjimce nelze odvolat, pak není speciální vůči § 134 správního řádu, ale vůči jeho § 81 odst. 1. Soud se neztotožňuje ani s názorem zúčastněné osoby, že vůči § 134

správního řádu je speciální § 70 zákona o hlavním městě Praze. Vztah speciality je zde totiž právě opačný: ustanovení § 134 správního řádu je speciální vůči § 70 zákona o hlavním městě Praze. Zatímco § 70 zákona o hlavním městě Praze všeobecně upravuje pravidla rozhodování rady jakožto orgánu územního samosprávného celku, § 134 správního řádu upravuje pravidla rozhodování rady jen pro ty speciální a výjimečné případy, kdy rada hlavního města vede správní řízení a kdy vystupuje nikoli jen jako orgán územního samosprávného celku, ale i jako správní orgán.

- k námitce, že v řízení o udělení výjimky nebylo s žalobcem jednáno jako s účastníkem řízení, že rozhodnutí o udělení výjimky ze stavební uzávěry nezakládá v nyní posuzované věci, jak již bylo konstatováno výše, práva a povinnosti fyzických a právnických osob samo o sobě, ale až ve spojení s navazujícím aktem správního orgánu (zde s územním rozhodnutím). Proto zde připadá jako účastník řízení pouze žadatel o vydání výjimky, neboť přímé dotčení práv a povinností fyzických a právnických osob je rozhodnutím o výjimce vyloučeno.

- k námitce, že územní rozhodnutí zahrnuje i jiné pozemky, než na které se vztahuje výjimka, že podle geometrického plánu č. 1251-16/2008 je patřo, že došlo od pozemku s parcelním číslem 2415/1 k oddělení pozemku s parcelním číslem 2415/32. Proto tento pozemek je důvodně obsažen v rozhodnutí o umístění stavby. Pokud jde o ostatní pozemky uvedené v rozhodnutí o umístění stavby ve srovnání s rozhodnutím o udělení výjimky navíc (tj. pozemky parc. č. 341/1, 351, 2274/1, 2278/1, 2328/1) je třeba konstatovat, že žalobce již v odvolání namítal, že umísťovaná stavba zahrnuje i jiné pozemky než uvedené v rozhodnutí o výjimce ze stavební uzávěry. Žalovaný k této námitce v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že na těchto pozemcích nebudou umístěny žádné stavební objekty vyžadující výjimku ze stavební uzávěry. Tomu koresponduje i výroková část rozhodnutí o umístění stavby, kdy v podmínce č. 1 je uvedeno, že polyfunkční budova s převážně administrativní funkcí bude umístěna jen na pozemcích parc. č. 2415/21, 2415/22, 2415/23. Na ostatních pozemcích se pak bude nacházet:

- podle podmínky č. 5 na pozemcích parc. č. 341/1, 2278/1 a 2328/1 budou zpevněné plochy pro přístup pro pěší,
- podle podmínky č. 12 se na pozemku parc. č. 2278/1 bude nacházet přeložka sdělovacího kabelu MV ČR,
- podle podmínky č. 7 se na pozemku parc. č. 2328/1 bude nacházet napojení na kanalizační řad, podle podmínky č. 9 se na tomtéž pozemku bude nacházet napojení na plynovod a podle podmínky č. 11 připojení k síti veřejných elektronických komunikací
- podle podmínky č. 5 budou nezastavěné plochy parkově upraveny.

- k námitce, že jako žadatel je v rozhodnutí o udělení výjimky uveden neexistující subjekt, že se jedná o zjevnou chybu v psaní a že subjekt je i přes tuto chybu identifikovatelný,

- k námitce, že výjimka byla udělena jinému subjektu, než kterému bylo vydáno územní rozhodnutí, že výjimka ze stavební uzávěry není rozhodnutím *ad personam*, ale rozhodnutím *in rem*, tedy vztahuje se k určité věci, zde k pozemkům. Proto opravňuje a zavazuje i právního nástupce původního adresáta rozhodnutí (srov. též § 73 odst. 2 věta čtvrtá správního řádu).

Závěrem soud pro úplnost upozorňuje, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2007, č. j. 4 As 37/2005-83 (publ. pod č. 1324/2007 Sb. NSS), platí: *Ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s. umožňuje soudům ve správním soudnictví přezkoumávat zákonnost subsumovaných správních aktů; toto ustanovení však nezakládá pravomoc správních soudů takové akty zrušovat. Měla-li zjištěná nezákonnost subsumovaného aktu vliv na zákonnost žalobou napadeného aktu finálního, zruší soud tento finální akt a s nezákonností subsumovaného aktu se vypořádá v odůvodnění svého rozsudku.*

Proto soud shledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 1 s. ř. s. přikročil ke zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost. Současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). S ohledm na to, že vady rozhodnutí o výjimce ze stavební uzávěry se dotýkají zákonnosti již rozhodnutí prvního stupně, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i toto rozhodnutí. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázan (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu a náklady na zastoupení advokátem, a to za dva úkony právní služby, tj. příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění od 1. 1. 2013] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. včetně DPH celkem 8 228 Kč.

Náhrada nákladů řízení vzhledem k uvedenému celkem činí 11 228 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. února 2016

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.